

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

XXXIII. Quam hoc exercitium in sacra Scriptura serio nobis commendatur,
& crebro inculcatum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

S. Thomas, & reliqui cum eo Theologi docent, hoc amoris Dei actum nullum aut maiorem aut perfectiorem dari posse, vnde etiam is præstantissimū & eminentissimum conformationis voluntatis nostræ cum diuina exercitium est: quia nullus maior & perfectior Dei amor est, quàm is quo Deus seipsum prosequitur, suam inquam gloriam, & esse summe perfectū & gloriosum: nec etiam vlla hac melior haberi dariue voluntas potest. Eo ergo maior & perfectior noster erit amor, quo amori, quo seipsum Deus amat, erit similior & correspondentior, & eo perfectior & maior nostra cum diuina eius voluntate vnio & conformitas.

Accedit ad hæc, quod iuxta Philosophorum placita, amare non sit aliud, quàm alicui bene velle. Vnde consequitur, quod, quo maius alicui bonū volumus, atque operamur, eo ipsum etiā magis amemus. Maximum ergo quod Deo velle possumus bonum, est id quod ipse habet, suum inquam infinitum esse, sua bonitas, sapientia, omnipotentia, & infinita gloria.

Quando creaturam aliquam amamus, non solum gaudemus & ei gratulamur de bono quod iā habet, verum etiam bonū quod nondū habet, ei optare possumus; quia omnis creatura potest crescere & fieri maior: at Deo in seipso nullū optare bonū possumus, quod iā de facto non habeat, quia plane & omnimodis infinitus est; ac proinde nullam in se maiorem potentiam, gloriam, sapientiam, bonitatem habere potest, quàm modo habet. Hinc gaudere, exultare, ac lætari quod Deus habeat bona illa quæ habet; tamque bonus, opulentus, potens, infinitus & gloriosus sit quam est; maximum est bonum, quod ei optare possumus, & consequenter maximum, quo eum prosequi possumus, amor.

A deo ut sicut sancti qui in cælo sunt, & sanctissima in Christi humanitas, & gloriosissima cæli Regina Maria, & vniuersi Angelorum chori exultant, quod Deū tam pulchrum, itaque bonis omnibus redundantem videant, & sicut gaudiū & voluptas, quod hinc sentiūt, a deo exuberans est, vt

repleri nequeat, nisi in Domini huius laudes prorumpant, imo nec eo laudando, & in æternum benedicendo, queant saturari, iuxta illud Prophetæ, *Beati qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te.* Sic nostrum est corda nostra cum illorum cordibus coniungere, & vna cum ipsis voce concinere, vti nos docet sancta Mater Ecclesia, canens: *Cū quibus & nostras voces vt admitti iubeas deprecamur, supplicii confessione dicentes. Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth, pleni sunt calices terra gloria tua.* Semper ergo, aut saltem quam possumus frequentissime, Deum laudare & glorificare debemus, eius bono, gloria, potentia, & imperio quod habet gaudento & exultando, ac de his illi congratulando; atque ita Beatis, & ipsemet Deo, quantum quidem humanitas nostra patitur, hic in terra assimilabimur, & omnium altissimum amoris gradum, & perfectissimam cum Dei voluntate conformitatem consequemur.

Benedicamus Dominum in omni tempore.

Semper laudamus eum in ore meo.

CAPVT XXXIII.

Quam hoc exercitium in sacra scriptura serio nobis commendatum, & crebro inculcatum sit.

EX eo quod hoc exercitium frequenter & passim in sacris litteris commendatur, & identidem repetatur, facile quanta eius dignitas & excellentia sit, & quàm Deo gratum, intelligitur, simul etiam hæc occasionem & materia capere poterimus, ad ipsum exercendum, ac diutius ei insistendū. Regius Vates Dauid ad singulos prope Psalmorum suorum versus ad ipsum nos inuitat: modo dicēdo, *Lætamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes re-cti corde.* Modo, *Exultate iusti in Domino.* Et, *Delectare in Domine, & in omnibus bonis eius tibi complaceto, & dabit tibi petitiones cordis tui,* vel potius quidquid desiderabis, & optabebis. Quia hæc est oratio, in qua petis non petēdo, & in qua cordis tui desiderium & voluntatem Deus exaudit.

Psal. 31. 11.

Psal. 32. 1.

Psal. 36. 4.

Phil. 4. 4.
Gaudete
gaudete.

Apostolus quoque Paulus, ad Philippen-
ses scribens, iis cōsulit, *Gaudete in Domino
semper.* Cum autem putaretur cōsiliū nō
esse huiusmodi, quod semel indicari satis
sit ipsum repetit, & secundo inculcat di-
cens, *Iterum dico gaudete.* Hoc item gau-
dium est, quo sanctissima Virgo mater ex-
ultauit, ut in cantico suo ipsa testatur: *Et
exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.*

Luc. 1. 47.

Hoc eodem gaudio perfusus fuit ipse Re-
demptor Iesus, utpote de quo Euangelista

Luc. 10. 21.

scribit, *Exultauit spiritu sancto.* Idem qui
supra Pfaltes, tanto animum suum gaudio
fuisse imbutum ac repletum, ait dum se-
cum ipse cogitaret, quam ingens esset Dei
bonum & gloria, & quam dignissimus, ut

Cor & caro
exultant in
Deo.

oēs infinito suo quod habet bono gaude-
ant & exultent, ut prae eius copia & abun-
dantia etiam in corpus redundaret, atque
ipsa etiam caro in Dei amore inflammaretur.

Psal. 33. 3.

Cor meum, inquit, & caro mea exulta-

Psal. 34. 9.

uerunt in Deum uiuum. Alio vero loco ait,
Anima mea exultabit in Domino, & delecta-

Ecclesia ad
Dei amorem
& gaudium
nos inuitat.

bitur super salutari suo: Omnia ossa mea di-

cent; Domine quis similis tui?
Quoniam autem hic amor quid adeo
diuinum & caeleste est; hinc Ecclesia, à
Spiritu sancto directa & gubernata, in ip-
so Horatium Canoniarum principio, dū
Matutinum auspiciatur per Inuitatorium
nos filios suos ad hoc modo Dominum a-
mandum inuitat, nimirū ut infinitis bo-
nis eius lætemur & exultemus: quae uerba
è Psalmo nonagesimo quarto desumpta
sunt, *Venite, exultemus Domino, iubilemus*

Psal. 44. 1.

Deo salutari nostro, praoccupemus faciem e-
ius in confessione, & in Psalmis iubilemus ei.
Quonia Deus magnus Dominus, & Rex ma-
gnus super omnes Deos, &c. Quoniam ipsis,
est mare, & ipse fecit illud, & aridam funda-
uerunt manus eius, &c.

Gloria Patri
& Filio &
Spiritus San-
cto.

Eandem ob causam, & ad eundem finem
omnes nos Ecclesia Psalmos in hoc versu-
culo uult terminare, *Gloria Patri, & Filio,
& Spiritui sancto: Sicut erat in principio, &
nunc, & semper, & in secula seculorum. A-*

Mat. 25. 21.

men. Hoc scilicet est, illud intrare in gaudi-
um Domini, de quo Saluator Iesus in Eu-
angelio ait, *Intra in gaudium Domini tui:*

participare inquam de infinito illo Dei
gaudio, & una cum ipso Deo, ob ipsius
gloriam, pulchritudinem, & infinitam
abundantiam, iubilare & exultare.

Ut autem erga hoc exercitium magis a-
nimemur, & in hoc gaudio & mentis ex-
ultatione semper proficiamus non paruo
ad hoc nobis adiumento erit, cōsiderare,
quā bonus pulcher, & gloriosus sit Deus.
Tam eminenter quippe ipse omnia haec
est, ut uel sola eius uisio ipsos uidentes beati-
ficeat, ut, si qui inferno dirissime crucian-
tur, Deum uiderent, omnia illorum tor-
menta mox cessarent, quin & infernus ip-
se in paradysum conuerteretur. Vade etiam
ipse Christus apud D. Ioannem orat,
*Hac est autem uita aeterna, ut cognoscant
solum Deum uerum.* In eo namque omnis
sanctorum gloria consistit, ut facie ad fa-
ciem uideant Deum; & una haec uisio eos
beatos reddit: idque non in unum diem &
annum, sed in perpetuas aeternitates, quia
nunquam Deo uidento saturabuntur,
sed gaudium hoc ipsis semper nouum &
uelut non habitum uidebitur, iuxta illud
Apocalypseos, *Et cantabunt quasi can-
tum nouum.*

Satis quidem abunde per hoc infinita
Dei bonitas, pulchritudo & perfectio uide-
deret potuisse declarari, tamē adhuc pla-
ra his addi queunt, & quidem multo pla-
ra, Deus namque in se ita pulcher & glo-
riosus est, ut etiam ipsemet sui ipsius uisio-
ne beatus sit. Nam gloria & beatitudo Dei
non nisi in seipso uidento & amando sita
est. Vide ergo, num merito in tali bonita-
te, pulchritudine & gloria gaudere & ex-
ultare possimus, quae uniuersam illam ci-
uitatem Dei laetificat, omnesque eiusdem
ciues beatificat: imo Deus ipse, seipsum
cognoscendo & amando, beatus est.

CAPVT XXXIV.

*Quomodo hoc exercitium amplius
possit extendi, & alius appli-*
cari.

POSSVMVS in hoc exercitio etiam latius
nos diffundere, hunc uidelicet am-
nem